

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
34.Kpk.44.841/2013/11.

A bíróság a Kajtár Takács Hegymegi-Barakonyi Baker &McKenzie Ügyvédi Iroda (1051 Budapest, Dorottya utca 6., eljáró ügyvéd: dr. H.-B. Z.) által képviselt **MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.** (1117 Budapest, Október huszonharmadika u. 18.) kérelmezőnek dr. László Ildikó Katalin ügyvéd (1245 Budapest 5. Pf. 1036.), valamint dr. Ruzshtiné dr. Juhász Dorina és dr. Hargita Árpád jogtanácsosok által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) kérelmezett ellen verseny ügyben hozott közigazgatási végzés (hív. szám: Vj/050-470/2010.) bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásban meghozta a következő

V é g z é s t

A bíróság a felülvizsgálati kérelmet elutasítja.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 10 000 (Tízezer) Ft nemperes eljárási illetéket a kérelmező az adóhatóság külön felhívására köteles megfizetni.

Kötelezi a bíróság a kérelmezőt, hogy e végzés kézbesítésétől számított 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 25 000 (Huszonötezer) Ft eljárási költséget.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

INDOKOLÁS

A kérelmezett a 2010. május 11-én kelt Vj/050/2010. számú végzésével a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 70. § (1) bekezdése alapján versenyfelügyeleti eljárást indított a kérelmezővel szemben annak kivizsgálása érdekében, hogy a kérelmező nagykereskedelmi árazása nem túlzottan magas-e és megfelel-e a Tpv. 21.§ a) és j) pontjaiban, továbbá az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 102. cikk első és második bekezdés a) illetve c) pontjában foglaltaknak.

A kérelmezett az eljárás során számos alkalommal - a jelen nemperes eljárásban felülvizsgálni kért végzés meghozataláig összesen 18 adatkérő végzésben - hívta

fel adatszolgáltatás teljesítésére a kérelmezőt.

Az eljáró vizsgálók 2012. április 6-án kelt Vj/050-442/2010. számú végzéssel (a továbbiakban: vizsgálói végzés) 150.000.000 Ft eljárási bírságot szabtak ki a kérelmezővel szemben. A végzés indokolása szerint a kérelmező az eljárás során vizsgálatot félrevezető magatartást tanúsított egyfelől azzal, hogy többszöri kifejezett kérdés ellenére - 2010. május 26-án kelt Vj/50-6/2010. számú és 2011. június 8-án kelt Vj/50-396/2010. számú adatkérő végzések - sem tárta fel, hogy a vizsgálat tárgyát képező nagykereskedelmi listaár nem az általa megadott képlet alapján alakul, másfelől azzal, hogy ezt akkor sem ismerte el, amikor az egyéb feltett kérdésekre való válaszadás során (2010. június 30-án kelt Vj/50-68/2010. számú és 2010. augusztus 31-én kelt Vj/50-251/2010. számú végzés) erre alkalma lett volna. Ezzel pedig a kérelmező lényegében azt a látszatot keltette, mintha az általa hetente közölt listaárak az általa megadott árképlet alapján lettek volna kiszámítva. Ezen információ alapján készült el a vizsgálati jelentés 2011. július 21-én, azonban az eljáró versenytanács - a vizsgálók előzetes jelzése után - felvetette ezen információval kapcsolatos esetleges ellentmondást, ami végül az iratoknak a Tpv. 72.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti visszaadásához vezetett, illetve további eljárási cselekmények (Vj/50-406/2010. számú és Vj/50-427/2010. számú végzések) elvégzését tette szükségessé. A végzés értelmében a kérelmező magatartása a Tpv. 61.§ (1) bekezdésének mindkét fordulatát megvalósította. A bírságösszeg vonatkozásában kifejtette, hogy annak meghatározásakor a Tpv. 61. § (3) bekezdése alapján járt el figyelemmel az eljárási bírságok kapcsán kialakult gyakorlatára, továbbá a kérelmező 2010. évben elért nettó árbevételére is. Döntését a Tpv. 44.§-ára, a 61.§ (1) bekezdésére, a 61.§ (3) bekezdésére, 65.§ (2) bekezdésére, valamint a közigazgatási és hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésére alapította.

A kérelmező jogorvoslati kérelme folytán eljáró kérelmezett a 2012. augusztus 2. napján kelt Vj/050-470/2010. számú végzésével az eljárási bírságot kiszabó végzést helybenhagyta. Álláspontja szerint a vizsgálók végzése mind jogalapját mind a kiszabott bírság mértékét tekintve jogszerű. Döntésében rámutatott arra, hogy a kérelmező adatszolgáltatásai során nem tárta fel árképzésének azon elemét, hogy kétféle listaár létezne (javasolt/tényleges), illetve az árképlet alapján számított listaáron túl a heti árdöntés során további tényezőket is mérlegel a nagykereskedelmi listaár meghatározásához, és csak az árképlet elemei alapján számított és a tényleges ár közötti eltérés felfedését követően módosította erre

vonatkozóan a korábbi nyilatkozatát. Kiemelte, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzódását eredményezte - további eljárási cselekmények foganatosítása vált szükségessé -, továbbá a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult. A kérelmező erre irányuló szándékára utal - többek között az hogy a kérelmező nem csak adatszolgáltatásaiban, hanem személyes meghallgatása során tartott prezentációjában is az árképzés módszereként az árképlet elemeit ismertette. Erre lehet következtetni abból is, hogy a vizsgálók erre irányuló célzott - adatszolgáltatási - felhívásai (Vj/050-406/2010., Vj/050-427/2010.) nyomán, korábbi adatszolgáltatását oly módon próbálta interpretálni, mintha az árképlet alapján számított ár javasolt jellegéről, az árdöntés tartalmáról és a figyelembe vett tényezőkről már korábban is tájékoztatta volna a vizsgálókat, holott a korábbi adatszolgáltatás ezeket az információkat tényszerűen nem tartalmazta. Az árdöntés tartalmával kapcsolatban utóbb feltárt tények (így a javasolt ártól való eltérés indoka, az árképlet alapján számított és a tényleges árak közötti eltérés gyakorisága és mértéke) alapján a kérelmező az árképzési módszertan e képletszerűen nem bemutatható eleméről - az erre irányuló kérdés megválaszolása során - jobb tudomása ellenére sem adott számot, ami szintén a valós tényállás megghiúsítására irányuló kérelmezői szándékra utal. A kiszabott eljárási bírság vonatkozásában kiemelte, hogy a bírságösszeg arányosságát a jogsértés súlya és a kérelmező magatartásának felróhatósága mellett a kérelmező nettó árbevételének figyelembe vétele biztosítja. A felróhatóság vonatkozásában kifejtette, hogy nem felel meg a társadalom részéről általában elvárhatónak az a magatartás, amellyel a vállalkozás az annak gyanúját vizsgáló eljárásban, hogy a -valószínűsíthetően fennálló - gazdasági erőfölényes helyzetén alapuló tisztességtelen (túlzottan magas) árakat alkalmaz-e, a tényleges ár megállapítására vezető árképzési módszerrel kapcsolatban hiányos (nem pontos, nem teljes körű), nem valós vagy ellentmondásos adatot szolgáltat. A kiszabott bírságösszeg a kérelmező teljesítőképességéhez is mérten az eljárási szabálysértésével arányos anyagi hátrányt fejez ki. Döntését a Tpv. 44.§-ára, a 61.§ (1) és (3) bekezdéseire, a 65.§ (2) bekezdésére, a 82.§ (1) és (2) bekezdésére, a Ket. 50.§ (1) bekezdésére, 61.ijára alapította.

A kérelmező jogorvoslati kérelmében elsődlegesen a kérelmezett végzésének hatályon kívül helyezését, továbbá a 150.000.000 Ft bírságösszeg Tpv. 83.§ (5) bekezdése szerinti kamatokkal növelt összegének visszatérítését, másodlagosan a végzés megváltoztatását és a bírságösszeg jelentős mértékű csökkentését, továbbá az eljárással felmerülő költségeinek a megtérítését kérte. Álláspontja szerint a kérelmezett végzése súlyosan jogsértő. Arra hivatkozott, hogy az eljárás során

nem tanúsított az eljárás elhúzására, illetve a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló, vagy azt eredményező jogsértő magatartást, hanem ezzel ellenkezőleg mindvégig kiemelten együttműködő volt. Ezt bizonyítja az is, hogy a támadott végzés meghozataláig több száz kérdést válaszolt meg határidőben és teljes körűen, legjobb tudomása szerint. Kifejtette, hogy a vizsgálók az árképzési módszerre (magára az árképletre vonatkozó specifikus kérdésektől eltekintve) a vizsgálati jelentés leadását megelőzően csupán egyszer - a 2010. május 26-án kelt Vj/50-6/2010. számú adatkérő végzésben - kérdeztek rá. A kérdésre adott válaszában (a 21. sz. adatszolgáltatásában) pedig kimerítően bemutatta az ármeghatározás jellemző módszerét, azt, hogy, hogyan történik egy árképlet kalkuláció, majd egy árdöntés minden hétfőn reggel („Az árdöntés minden héten hétfőn történik a magyarországi listaárakra vonatkozóan a Mol Nyrt. központjában.”). Azt pedig, hogy az árdöntés eltérhet a kalkulált listaártól nem elhallgatni kívánta, hanem evidenciaként kezelte és fel sem merült, hogy az „árdöntés” kifejezés további magyarázatot igényel. A 396., 68., 251. számú adatkérésekre adott válaszaiban a számára ténylegesen feltett kérdésekre válaszolt és szintén nem kívánt semmit elhallgatni. Arra is hivatkozik, hogy annak a ténye, hogy a listaár nem automatikusan, az árképlet mechanikus alkalmazásával képződik, köztudomású, továbbá arra, hogy erről a köztudomású tényről a kérelmezettnek hivatalos tudomása is van. E körben a kérelmező árképzését érintő korábbi versenyfelügyeleti eljárásokra (Vj-152/2000. és Vj-33/2004.) hivatkozik, melynek során készült vizsgálati jelentésből kitűnik, hogy az árdöntés valós döntést jelent. Utalt arra, hogy jelen ügy egyik vizsgálója a korábbi ügyben versenytanácsstagként járt el, ennél fogva ésszerűtlen az a feltételezés, hogy a tényleges árdöntés lehetőségét el kívánta volna hallgatni a témában jártas vizsgálók előtt. Kiemelte továbbá, hogy az árképlet alapján kalkulált ártól mindig legitim indokok alapján tért el és az esetek többségében lefelé. Ennél fogva nem életszerű az, hogy a kérelmező egy olyan vizsgálatban, amelynek célja annak eldöntése, hogy árazása nem túlzottan magas-e - az eljárás félrevezetése érdekében - szándékosan elhallgatná azt a tényt, hogy az esetek többségében alacsonyabb listaárakat alkalmazott, mint amelyet a kérelmezett részére bemutatott árképlet eredményezett volna. Kiemelte továbbá, hogy a kérelmezettől egyeztetési lehetőséget is kért (Vj/50-412/2010. és Vj/50-413/2010. számú e-mail váltás) az adatkérő végzésben szereplő kérdések tisztázása érdekében, amitől azonban a hatóság elzárkózott. Ebből következően. téves az a megállapítás, hogy csak „ismételt kérdésre”, és az „eljárási bírsággal való fenyegetést követően” szolgáltatott adatot. Vitatta továbbá azt is, hogy a - kérelmezett szerint jogsértő - magatartása az eljárás elhúzódását illetve a valós tényállás feltárásának

meghiúsítását eredményezte. E körben kiemelte: az a tény, hogy az eljáró versenytanács - miután az előzetes álláspont elkészítésére alkalmatlan vizsgálati jelentést visszaadta a vizsgálóknak - 14 pontban kérte a vizsgálóktól a tényállás további tisztázását és ezek közül mindössze egy vonatkozott az árdöntéssel kapcsolatos kérdésre, azt támasztja alá, hogy nem a kérelmező magatartása eredményezte az eljárás elhúzódását. A bíróság vonatkozásában kifejtette, hogy bár annak összege nem éri el a jogszabály által meghatározott bírságmaximumot, azonban annak mértéke abszolút értékét tekintve egyrésztől így is teljesen elszakad a jogsértés súlyától és a felróhatóság mértékétől, másrésztől a korábbi eljárási bírságokhoz képest indokolatlanul magas. Megsértett jogszabályi rendelkezésként a Tpv. 61.§ (1) bekezdését, a Ket. 1.§ (2) bekezdését, a 2.§ (3) bekezdését, a 3.§ (1) bekezdését, a 6.§ (2) bekezdését és a 61.§ (4) bekezdését jelölte meg.

A kérelmezett érdemi nyilatkozatában a jogorvoslati kérelem elutasítását kérte, eljárási költséget igényelt. Fenntartotta a végzésében foglaltakat. Kifejtette, hogy a kérelmező árazási gyakorlatának részletei kizárólag a kérelmezőtől származó adatok, információk alapján tárhatók fel. Kiemelte, hogy a kérelmező 418. sz. adatszolgáltatásáig - 2011. október 20-áig - téves feltevésben volt a tényleges árképzéssel kapcsolatban (abban a hiszemben volt, hogy az árképzés alapja a adatszolgáltatásban ismertetett árképlet). Tekintettel arra, hogy ezen időszak közel másfél évet tett ki a versenyfelügyeleti eljárásból, a valóság-hű tényállás feltárásának meghiúsítására irányuló kérelmezői szándék megállapítható volt. Utalt arra is, hogy a 2006. január 1-jétől kezdődő időszak árazási módszertanára vonatkozó adatszolgáltatásként, az ezen időszakot megelőzően lefolytatott versenyfelügyeleti eljárások során rendelkezésre bocsátott adatszolgáltatások egyike sem vehető figyelembe. Szintén irreleváns, hogy a kérelmező az árképlettől lefelé tért el. Arra is hivatkozott, hogy a kérelmező által kezdeményezett szóbeli egyeztetést nem tartotta szükségesnek, vitatta azonban, hogy ezzel sértette volna a Ket. 1.§ (2) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettséget. Álláspontja szerint nem releváns jelen ügy szempontjából az sem, hogy a versenytanácsi visszaadó végzés a kérelmező terhére rótt elhallgatással kapcsolatos kérdésen túl további kérdések vizsgálatának szükségességét is megjelölte. A felróhatóság körében kiemelte, hogy a hiányzó adatok/információk kizárólag a kérelmezőtől szerezhetők be és konkrét esetben nem . félreértés történt, hanem a hatóság explicit megtévesztése. A bírság mértékére vonatkozóan azt emelte ki, hogy az a Tpv. 61.§ (3) bekezdése alapján kiszabható bírságmaximumhoz képest elenyésző. A kérelmező iratbetekintési jogával kapcsolatban kifejtette, hogy a támadott

végzéssel szembeni védekezési joga nem sérült a kérelmezőnek, tekintettel arra, hogy az eljárás bírság kiszabása szempontjából releváns valamennyi iratba betekintést nyert.

A jogorvoslati kérelem **nem alapos**.

A bíróság a kérelmezett végzését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) 3. és 4. §-a, a Tpv. 61.§ (3) bekezdése alapján vizsgálta felül, figyelemmel a Tpv. 82.§ (2) és (3) bekezdésére is. A bíróság a tényállást a felek nyilatkozatai és a csatolt közigazgatási iratok alapján állapította meg.

A Knp. 4.§-a értelmében a közigazgatási nemperes eljárásokra a Pp. XX. fejezetének szabályai -az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel - megfelelően irányadók.

A bíróság - a kérelmező jelen nemperes eljárás felfüggesztése iránti kérelmére tekintettel - elsődlegesen arra mutat rá, hogy a Knp. 1.§ (3) bekezdése értelmében a közigazgatási nemperes eljárásokban felfüggesztésnek és szünetelésnek nincs helye.

A Tpv. 61. § (1) bekezdése szerint az ügyféllel, az eljárás egyéb résztvevőjével, illetve a tényállás tisztázása során közreműködésre kötelezett személlyel szemben eljárás bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján a bíróság arra mutat rá, hogy az eljárás bírság kiszabását a Tpv. 61. § (1) bekezdésében rögzített bármelyik fordulat megvalósítása önmagában is megalapozza.

Fentiek alapján a bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy jogszerűen alkalmazta-e a hatóság az eljárás bírságát a kérelmezővel szemben, azaz jogszerű döntést hozott-e, amikor megállapította, hogy a kérelmező magatartása a Tpv. 61.§ (1) bekezdésében rögzített mindkét fordulatot megvalósította.

A bíróság e körben elsődlegesen arra mutat rá, hogy a kérelmezővel szemben - a kérelmező árazásának vizsgálata érdekében - folytatott komplex eljárás a hatóság részéről sokrétű adatkérést és közgazdasági elemzések elvégzését, a kérelmező részéről pedig az adatkérésnek megfelelő pontos és teljes körű adatszolgáltatást tesz/tett szükségessé. Önmagában azonban a felek által elvégzett munka mennyisége - a felülvizsgálni kért végzés meghozataláig meghozott 18 adatkérő végzés mintegy 300 kérdést tartalmazott - a támadott végzés jogszerűségének megítélése szempontjából irreleváns. Abban az esetben, ha a vizsgálat alá vont vállalkozás akár csak egyetlen az eljárás szempontjából kulcsfontosságú információt elhallgat a tényállás tisztázását veszélyezteti.

A bíróság elsődlegesen a kérelmező szándékát vizsgálta, vagyis azt, hogy a konkrét eset objektív körülményeiből le lehet-e vonni azt a következtetést, hogy a kérelmező a valós tényállás feltárásának megghiúsítására törekedett.

A kérelmezett szerint - felülvizsgálni kért végzés 47. pontja értelmében - a kérelmező az árazási gyakorlatát érintő konkrét kérdések ellenére szándékosan hallgatta el, hogy a 21. számú adatszolgáltatásában ismertetett listaár csak javaslat lenne, azt, hogy a megadott árképleten túli tényezők is szerves részét képezik árképzési módszertanának, azaz a tényleges nagykereskedelmi listaár nem önmagában a megadott árképlet alapján számítandó. A kérelmező ezzel ellentétben azt állítja, hogy egyáltalán nem állt szándékában a valós tényállás feltárásának megghiúsítása, arra nem lett volna racionális indoka. Arra hivatkozik, hogy a korábbi versenyfelügyeleti eljárásokban vizsgált gyakorlatát követte, amelyek vonatkozásában a hatóság jogsértést nem állapított meg. A bíróság a kérelmező hivatkozásával szemben arra mutat rá, hogy a szándékosság hiányának igazolására nem alkalmas a korábbi versenyfelügyeleti eljárásokra történő hivatkozás, tekintettel a tényállások különbözőségére továbbá a szabályozási környezet megváltozására (a hivatkozott korábbi eljárások során hatályos 1957. évi IV. törvényt - Áe. - időközben felváltotta a Ket). A bíróság - a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló kérelmezői szándék hiányának igazolására - nem fogadta el alkalmasnak azt a kérelmezői hivatkozást sem, hogy a megadott árképlettől történő eltérések esetén alacsonyabb árakat alkalmazott, ami egy túlzó árazásos ügyben a jogsértés hiányát támasztják alá. A bíróság rögzíti, hogy konkrét esetben - a hatóság 2010. május 11-én kelt ügyindító végzésében rögzítettek értelmében - a versenyfelügyeleti eljárás tárgya a kérelmező gyakorlatának a Tpv. 21.§ j) pontja (a versenytársak döntéseinek indokolatlanul hátrányos piaci helyzet teremtése és indokolatlan előnyszerzés céljából történő

befolyásolása) szerinti vizsgálata is. Ennélfogva az alacsonyabb árak elhallgatása a konkrét versenyfelügyeleti eljárásban nem bizonyítja a szándékosság racionalitásának hiányát. Mindezekre a kérelmezett is helytállóan hivatkozott.

Mindezek alapján a kérelmezett jogszerűen állapította meg végzésében, hogy a kérelmező szándéka a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult.

Ezt követően a bíróság azt vizsgálta, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzását eredményezte-e. Helytállóan hivatkozik arra a tényre a kérelmező, hogy a versenytanács visszaadó végzésében foglalt 14 pontból csak egy pont volt kapcsolatos az árdöntéssel, azonban tévesen vont le azt a következtetést, hogy emiatt a terhére a rótt magatartás is legfeljebb csak 1/14-ed részben eredményezte az eljárás elhúzását. A bíróság arra mutat rá, hogy részben a kérelmező magatartásának következtében kellett a hatóságnak - jelentős mennyiségű időt igénylő - további eljárási cselekményeket elvégeznie. Azaz a kérelmező magatartása is közrehatott az eljárás elhúzásában, mint eredmény bekövetkezésében. Ennek aránya azonban kérelmező állításával szemben pontosan nem meghatározható.

Mindezek alapján jogszerűen állapította meg a kérelmezett, hogy a kérelmező magatartása a Tpv. 61.§ (1) bekezdésében rögzített mindkét fordulatot megvalósította, tekintettel arra, hogy másfél éven át elhallgatta a hatóság előtt, hogy ténylegesen, hogyan képezi a nagykereskedelmi listaárát. Fenti magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult továbbá az eljárás elhúzását eredményezte.

A bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy a kérelmezett jogszerűen járt-e el az eljárási bírság mértékének meghatározásakor.

A Tpv. 61.§ (3) bekezdése értelmében az eljárási bírság legkisebb összege ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint. Eljárási kötelezettség teljesítésére megadott határidő túllépése esetén az eljárási bírság napi összege vállalkozás esetében legfeljebb az előző üzleti évben elért nettó árbevétel egy napra jutó összegének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében legfeljebb napi ötvenezer forint. Az eljárási bírságot kiszabó végzés ellen külön jogorvoslatnak van helye (82. §). A kérelemnek a végzés végrehajtására

halasztó hatálya van. Eljárási bírságot kiszabó végzését a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács maga is megváltoztathatja.

A kérelmezett a fenti jogszabályi rendelkezést betartva, az abban foglalt keretek között, mérlegeléssel határozta meg a kiszabott bírság mértékét. A kérelmezővel szemben alkalmazott 150.000.000,- forintos eljárási bírság nem érte el a jogszabály értelmében kiszabható törvényi maximumot. A bíróság arra mutat rá, hogy a bírság mértékére vonatkozó döntését a hatóságnak minden esetben egyedileg, az adott eljárási kötelezettségszegés körülményeinek mérlegelésével kell meghoznia. Ennélfogva a kérelmező által hivatkozott, más vállalkozásokkal szemben kiszabott eljárási bírságok mértéke jelen nemperes eljárásban való döntés meghozatala során nem relevánsak, tekintettel arra is, hogy azokat a hatóság más történeti tényállás mellett szabta ki.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a kérelmezett az eljárási bírság jogalapja és összezszerősége vonatkozásában mind eljárásjogi, mind anyagi jogi szempontból jogszerű döntést hozott, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A kérelmező személyes meghallgatását a bíróság nem tartotta indokoltnak, a rendelkezésre álló iratok alapján hozta meg döntését a kérelmezett végzésének jogszerősége tárgyában.

A bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasította és kérelmezőt az 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62.§(1) bekezdés h.) pont alapján a feljegyzett 43.§ (7) bekezdés szerinti 10.000 Ft jogorvoslati eljárási illeték megfizetésére kötelezte a 6/1986. (VI.26.) IM. sz. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

A kérelmező kérelme nem vezetett eredményre, ezért a kérelmező a kérelmezett eljárással felmerült költségei (ügyvédi munkadíj) megtérítésére a Knp. 4.§-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján köteles.

A végzés ellen a jogorvoslat lehetőségét a Knp. 3.§ (4) bekezdése kizárja.

Budapest, 2013. augusztus 30.

dr. Majtényi Bea sk.
bírószági titkár